

ko, da lahko odteče sirotka. Ako je bila sirnina mehka, naj se vreča preša 2 dni, sicer samo en dan. Stiska se na povsem navaden način. Na vrečo se položi deska, na njo pa kamenje. V začetku se stiska na rahlo, nato vedno bolj s tem, da se vedno več kamenja naloži. Sedaj moraš soliti, na 10 kg sirnine $\frac{1}{4}$ kg soli, nakar vse dobro preneti in stlači v leseno kad, da ni najti nobenega praznega prostora. Nato daj snažno belo platneno krpo, nato desko in na njo zopet kamenje. Les posode odrgnimo s slano vodo. Kadar pozimi potrebujemo sir, si ga odrežemo in nato zopet zapremo.

Kako ohraniš grozdje za Božič?

To bo veselje o Božiču, ako boste znale ohraniti grozdje do Božiča in ga dati za praznike na mizo. To naredi takole: Zberi pri trgatvi lepe in povsem zrele grozde. Pecelj grozda, ki ga odrežeš, namaži s pečatnim voskom. Grozde obesi na hladno, zračno in suho mesto.

Ali hočeš imeti po zimni dosti jajc?

Gotovo, saj so jajca po zimni najbolj draga! Izkušnje kažejo, da stare kokoši po zimni ne nesejo, pač pa so rodovitne po zimni one kokoši, ki so se izvalile od začetka marca do konca aprila. Take kokoši moraš seveda potem v zimni tudi primerno krmiti, da bodo tudi do peska prišle in do kake zelenjave.

Jajca brez lupine?

So taka jajca, iznesejo jih kure, ki nimajo dovolj apna. Napaka se da le težko popraviti, ker se taka kura kmalu pokvari. Najbolje je, da se taka kura izpita in zakolje.

Tečaj za konserviranje sadja in zelenjave se vrši dne 18. in 19. septembra t. l. na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je brezplačen in traja dnevno od 8. do 12. in do 14. do 18. ure. Za hrano in stanovanje morajo poskrbeti udeležence same. Udeležbo je javiti z

dopisnico najkasneje do 16. septembra t. l. — ravnateljstvu šole.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 5. septembra so pripeljali špeharji 62 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 13 do 14 Din, špeh 14 do 16 Din. Kmetje so pripeljali 6 voz sena po 90 do 85, 6 voz otave po 70 do 75, 2 voza slame po 55 do 60, 11 voz krompirja po 1,50 do 2, 8 voz čebule po 3 do 6, 6 voz zelja po 1—3, 4 kumare po 0,50 do 1. Pšenica 1,75—2, rž 1,50, ječmen 1,25 do 1,50, oves 1—1,25, koruza 1,50, proso 2,50—3, ajda 1,25—1,50, fižol 1,50—2, luščeni grah 10—12. Piščanci 30 do 50, kokoš 30 do 45, raca 18—23, gos 40 do 60, puran 40—60. Kislo zelje 5, gobe 1—1,50. Grozdje 3—6, hruške 3 do 5, jabolka 3 do 4, breskve 6 do 10. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 28 do 32, med 12 do 20, slive 2—3.

Mariborski svinjski sejem dne 28. 8. 1931. Na ta sejem je bilo pripeljanih 228 svinj, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5 do 6 tednov stari komad 50 do 80 Din, 7 do 9 tednov stari 100 do 120 Din, 3 do 4 mesece stari 150 do 200 Din, 5 do 7 mesecev stari 350 do 400 Din, 8 do 10 mesecev stari 440 do 500 Din, 1 leto stari 560 do 700 Din, 1 kg žive teže 7 do 8 Din, 1 kg mrtve teže 10 do 11 Din. Prodanih je bilo 175 svinj.

*

Levi in lovci.

Napačno bi bilo, ako bi mislili, da izumirajo v Afriki strastni lovci na leve. Tudi v današnjih dneh je dovolj ljudi, ki smatrajo levji lov za višek napetosti doživljanja v sredini divje afriške narave. Po celem ogromnem ozemlju črncev pojejo slavo dvema človekoma, koja glavna življenjska vsebina je: preganjanje kralja divjih zveri.

Moški in ženski levji lovec.

Glede lovske slave na leve gre za Herberta Pijner, moža, kateremu je lov

na leve šport in za Lojzo Jouvain, gospo, ki preganja levjo zalego iz sovraštva. Oba lovca razpolagata z bogznaj koliko najbolj zanimivimi doživljaji.

Herbert Pijner je eden najbolj srčnih mož, katere je videl svet. Po cele dneve se podi po divji džungli, da bi izsledil sled za zverjo. Ako je objela zemljo noč, prisluškuje Pijner smeri vetra, dokler mu ne udari na uho tulenje levov. Gotovo je nekaj groznega tulenje levjih skupin v sicer mirni afriški noči. Celo hrabrega človeka spreleti groza, ko mu udarjajo na uho levji klci. Na Pijnerju še ni nikdo zapazil, da bi se zganil, ko je zaslišal leva; ravno nasprotno — razlije se mu po obrazu nekaka blaženost, kakor bi se mu bližal dober prijatelj. Na začudenje lovskih tovarišev predlaga Pijner, naj ugasnejo luč, ker se levi navadno izognejo ognju. Pijnerjeva lovska družba vstraja v temi, dokler ne sliši korakov plažečega se leva.

Gospa Jouvain je iz Belgije. Kot deklica je živela v Bruslju na Belgijskem veselo ter srečno, dokler ni srečala lepega dne visokega kolonijalnega uradnika, s katerim se je poročila. Po nalogu vlade se je podal njen mož v Belgijski Kongo v osrednji Afriki. Žena bi mu naj sledila v nekaj tednih. Kratkó pred odhodom je sprejela iz Konga brzojavko z groznim poročilom, da so raztrgali na lovju levi njenega soproga. Mlada žena ni pretakala solz, ampak se je odpeljala s prvim parnikom v Kongo. Lotila se je levjega lova in uganja take grozovitosti nad zverinami, da se temu čudijo najbolj utrjeni lovci.

Angleški major.

Med domačini južne Afrike uživa veliko priljubljenost angleški major Pretorns. Častijo ga kot lovca, kojega kroglja v življenju še ni zgrešila cilja. V pragozdih Knize je ustrelil celo čredo divjih slonov, enega za drugim. Prehodil je celotno južno in osrednjo afriško pokrajino peš. Major je potoval noč ter

ril?« A Peter se je izgovarjal: »Jaz ne, jaz ne!« Nekoč vpraša gospod katehet: »Kdo je naredil nebo in zemljo?« Peter, ki je najbrž gruntal, kako bi napravil kako novo spletko, je v nepazljivosti brž prestrašeno odgovoril: »Gospod, jaz že ne, jaz že ne!«

Polcaj ustavi kmeta, ki žene svojega vola kar na trotoarju, češ: »Tu je pot samo za pešce.« Kmetič začuden pogleda polcaja in reče: »I, kaj moj vol ne gre peš?«

Profesor, ki ga v vlaklu sprevodnik prosi za vozni listek, išče zamanj po svojih žepih. »Pridem pozneje zopet,« je dejal vjudni sprevodnik. Reče pro-

teh prizorih. A še huje mu gomazi zdaj. Po vsem telesu čuti čudno grozo.

»Z vinom jo je treba pregnati! Utopiti jo je treba v vinu! — He, vi, ali slišite? Vina!«

Kar se mu ni bilo prigodilo še nikoli, da bi se bil opijanil — bil je preskop za tako potratno — se mu je pripetilo danes. Sedel je v beznici malone vse popoldne. »Prevroče je še«, si je govoril. »Kdo bo hodil v taki žrvjavi domov? Še spečem se na cesti.«

V resnici je obsedel v gostilnici, ker se je čutil med štirimi stenami varnejšega nego zunaj na cesti, pod milim nebom.

S pijačo je poskusil umiriti bučno šumenje v glavi. S pijačo je hotel izplakniti vse neprijetne opomine, težke misli, temne slutnje. Zakaj prav nič veselja ni bilo v srcu in mislih, kakor si je bil poprej tako lepo domišljal.

Deloma se mu je posrečilo, da je polagoma v vinu današnje dogodke nekoliko potopil. Tem več je razmišljal o njivi.

A dasi je neprestano mislil nanjo, siloma se trudil, da bi mislil nanjo, v nadi, da mu spomin nanjo dušo razvedri, srce razveseli, se je na skrivnem, v globini srca, nekako bal trenutka, kadar jo bo zagledal.

Kaj, če bi se zgodilo, kar je bil nekoč slišal: Krvavi pot je zakrvavel iz njive, ko je stopil nanjo

skopuh, ki si jo je po krivičnem pridobil. Drugi lakomnik in krivičnik je zagrabil prgišče zemlje, da bi si jo ogledal, ker je bila zdaj njegova last. A glej, na tisti mah se mu kaplje krvi izmed prstov pocede! Z grozo je zalučal krvavečo prst od sebe in je ves prepal zbežal. Tretjemu je klicala vsa njiva, prst, kamenje, strnišče, celo osat: »Golju! Golju!«

Kaj, če bi danes pred njim Petrova njiva zakrvavela? Kaj, če bi zakričalo iz nje, kadar ji blizu pride: »Pa se ne bojiš Boga: po krivem si prisegel!«

Zgrozil se je. Z drhtečo roko je segel po kozarcu, v dušku izpil.

»Vina!«

A naposled je bilo vendar treba na pot proti domu.

Precej se je gugal, ko je iz mesta stopal. Od časa do časa je z levim očesom zamižal. Z obema je videl vse dvojno.

Ko je bil zunaj mesta, na prašni cesti, se je polzavedno razveselil. Bila je prazna, kakor daleč so videle njegove oči. Ne bi rad srečal človeka, posebno znanega ne. Kakor Kajni ni rad srečal Boga, ko je bil brata ubil.

V.

Polagoma je korakal Matija gor po rebri. »Glej jo, njivico!«

dan po džungli z majhnim fotografičnim aparatom v roki. Ako si je ubil v glavo, da je hotel fotografirati levji prizor, je stikal tako dolgo, dokler ni naletel na posemeznega leva ali na celo družino. Postavil je aparat in je glasno zakričal. Iz početka po krik vzbujena zver se je zagledala v drzneža in v teh trenutkih jo je fotografiral. Zadel pa ga je kljub drznosti usoda vseh navdušenih lovcev: čreda divjih slonov ga je poteptala v trenutku, ko jo je hotel utisniti na fotografsko ploščo.

Redek doživljaj

z levi beleži Anglež Millingdon. Z dvema spremljevalcema se je peljal v avtomobilu preko puščave Kalahari. Solnce je bilo že zašlo, ko so še bili oddaljeni 200 km od cilja potovanja. Millingdon je sedel pri krmilu voza in ko je hotel vstati s sedeža, je zagledal naenkrat leva in dve levinji, kako so stopali iz gošče in ostali zmedeni od žarometov pred avtomobilom.

Po preteku nekaj trenutkov nepopisnega strahu si je opomogel Millingdon do glasu. Ne da bi se bil ozrl, je rekel uvarišema: »Vstanita takoj, primita za puške, levi so tu.« Oba moža se nista niti ganila. Na smrt preplašeni Anglež je kriknil v obupu: »Puške, levi nas ogrožajo!« Ne bodite smešni, Millingdon, peljite naprej — je odgovoril eden od mož, ki se je bil med tem prebudil. Drugi je smrčal mirno naprej.

Millingdon se je moral udati v usodo. Ko je začel motor ropotati, so se odstranile zverine za par korakov. Z divjo brzino je smuknil avto mimo levov. Ko je poročal drugi dan Anglež večji družbi o strašnem doživljaju, mu ni verjel nikdo tega izrednega srečanja s kraljem in kraljicama afriške džungle.

Molitve po maši z novim besedilom, kakor ga določa novi katekizem, so izšle v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena dosejanja.

Velik fantovski tabor v Savinjski dolini.

Za Savinjsko dolino bo prihodnja nedelja pomemben dan. Na Polzeli se vrši velik fantovski tabor, združen z blagoslovitvijo temeljnega kamna Društvenega doma. Na tabor pridejo fantje iz Št. Petra, Zalca, Griž, Gotovelj, Št. Pavla pri Preboidu, Braslovč, Št. Jurija ob Taboru, Gomilskega, Vranskega, Šmartna ob Paki, Št. Andraža pri Velenju, Št. Ilja pri Velenju, Šoštanja, Škal in Velenja ter župnij gornjegrajske dekanije. Govorita dr. Jeraj in dr. Vatovec iz Maribora.

Fantovski tabor pri Sv. Roku nad Šmarjem pri Jelšah bo v nedeljo dne 13. septembra t. l. Po sv. maši bo tabor zunaj cerkve, na katerem govori predsednik katoliške akcije za lavantinsko škofije podravnaatelj Franc Jerebič. V slučaji slabega vremena bo zborovanje v Društveni dvorani v Šmarju.

Remšnik. Obe Marijini družbi obhajata kvartni teden svojo 25letnico obstoja. Tridnevnic bo pod vodstvom g. misijonarja iz Celja, ki se zaključi v nedeljo. Zjutraj bo vsaki dan govor in spovedovanje. V nedeljo zjutraj govori g. dekan Podvinski. V nedeljo popoldne bo slovesnost v cerkvi in zunaj cerkve. Na slavnostni akademiji bodo razne točke, primerne omenjeni proslavi. Marijine družbe v Dravski dolini vabimo na izlet in na proslavo.

Izlet Krščanske ženske zveze v Mariboru v Ruše se ne vrši.

Staritrg pri Slovenjgradcu. Prihodnja nedeljo dne 13. septembra obhaja tukajšnja dekliška Marijina družba desetletnico, odkar je bila ustanovljena. Naprošen je tudi preč. g. kanonik Franc Časl, da bo blagoslovil novo družbeno zastavo. — Pri tej priložnosti se bodo zbrale tudi vse dekliške Marijine družbe starotrske dekanije k proslavi 1500letnice, odkar je efeški občni cerkveni zbor ročil čast Brezmadežne kot Matere božje. Vse družbenice Marijinih družb, pa tudi vsa druga pošteta dekleta od blizu in daleč so priščno povabljeni!

Gornja Ponikva. Katoliško prosvetno društvo »Slomšek« na Gornji Ponikvi proslavi v nedeljo dne 20. septembra na Gornji Ponikvi svoj 25letni obstoj.

*

Vprašanja in odgovori.

A. H. v L.

Koliko dobim za belgijski frank?

Odgovor:

22.50 Din. Vsaka banka vam mora dati potrdilo, po čem je obračunala.

A. O. v J.

Ali kot stavbeni mojster lahko vzamem mizarskega pomočnika za izvršitev nekaj del?

Odgovor:

Lahko. Prijavite ga pa bolniški blagajni in plačate uslužbenski davek.

J. G. v P.

Nasedel sem agentu, ki mi je prodal neko živinozdravniško knjigo na obroke, poslal pa na povzetje. Knjiga tudi po vsebini ni priločljiva, posebno za mlade ljudi ne. Ali smejo tako po hišah knjige prodajati?

Odgovor:

Zopet primer, kako lahkoverni nasedejo. Ako ima agent oblastno dovoljenje, sme okrog hoditi. Toda vaša pravica je — vrata mu pokazati. Ničesar ne kupujem od agenta — to je najboljša načelo. Knjige, ki si jih želite, dobite v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

M. H. v S.

Kam se naj obrnem za nagrado za preceppljenje šmarnice?

Odgovor:

Potom občine, ki preceppljenje potrdi, na banksko upravo v Ljubljani.

D. O. v O.

Kolo sem kupil od znanca. Ta pa od tate. Zdaj so mi ga vzeli. Ali lahko dobim denar nazaj?

Odgovor:

Tat je dolžen vrniti denar prvemu kupcu, on pa vam. Če tatnima, trpite vi, razen če je oni, ki je od tate kupil, vedel, da je kolo bilo ukradeno.

Razveseliti se je hotel kakor ženin, ki zagleda nevesto, za poroko že napravljeno in ovenčano.

Pa je takoj začutil, da v srcu ni pravega topllega veselja.

Postal je ob njivi. Z dolgim, vprašajočim pogledom se je razgledoval po nji, v tih, mračni noči pokojno pred njim ležeči.

A njiva je molčala.

Kakor v globok sen pogreznjena je ležala pred njim. Ali kakor bi se bila potajila, ni ga marala videti. Ali kakor mrtva, pravkar umrla.

Prestrašil se je te misli, da mu je postalo vroče.

»Ah, kako sem otročji! Saj samo počiva. Kakor človek je tudi zemlja počitka potrebna. Pa posije solnce in jo zbudi. In bo spet vsa žarela in dehtela.«

Vendar mu je bilo ob vseh lepih besedah, s katerimi se je poskušal umiriti in potolažiti, pri srcu tesno in težko. Kakor bi mu bila vsa ta mračna, molčeča žalost, razgrnjena čez njivo, ležeča na Korenovem domu, ki se je le napol razločno, pošastno črnil iz nočne temine, legla na srce in bi ga težila in morila. Kar v dve gube ga je stiskalo.

Nenadoma se je zravnil, naglo in sunkoma, da ga breme ne bi povsem strlo. Kakor človek, ki ga zebe in se hoče segreti, je stopil naglo na ozare. Venomer strmeč v njivo, na nizko, v mraku komaj vidno strnišče, zakaj rž je bila že požeta in posprav-

ljena, je šel okrog njive, kakor bi jo na korake premerjal. Šel drugič, kakor bi se bil prvič ušel. Šel tretjič, da bi jo zmeril za ped natanko in mu je ne bi mogel nihče za pol koraka odvzeti in ukrasti.

Iznad gozda se je med tem dvignilo blede in upalo lice večnega ponočnjaka meseca. Svet se je razsvetlil kakor mračna soba ob slabi leščerbi.

Matija v svoji zamaknenosti tega niti opazil ni.

Pač pa je opazil Peter Koren.

Polmrtvega so ga pripeljali iz mesta; Pintarič ga je vozil v mesto in domov. Takoj po vrnitvi je moral leči. Nekaj časa je ležal in kašljal, kakor da si mora še nocoj dušo izkašljati. Toda zvečer, ko je zunaj vse molčalo, vse tako sladko-pokojno spalo, mu ni dalo več pokoja v postelji.

Pač je Marija prosila: »Ne vstajaj! Ti bo še huje!« A je vendar vstal. »Če ležim, me le bolj duši. Pri oknu dobim vsaj malo zraka.«

Res mu je tam nekoliko odleglo.

Dolgo je že sedel pri oknu in strmel ven v noč, tja na drago njivo. Kar se je nenadoma stresel, da so mu zobje zašklepetali.

Ko se je razlil čez svet svit lune, je zagledal tam ob njivi visoko moško postavo, naglo stopajočo krog njive, z enakomernimi, vojaškimi koraki.

Šel je z očmi za neznancem, korak za korakom. Trudil se je z vsemi silami svojeglavega jetičnika,

fosor: »Kar ostanite, vozni listek moram na vsak način najti, ker sicer ne vem, kam potujem.«

Sodnik priči: Zakaj pa niste priskočili tožitelju na pomoč, ko ste gledali pretep? — Priča: »I, gospod sodnik, kako sem pa mogel takrat vedeti, kdo bo tožitelj in kdo toženec?«

Ponoči se ne vidi.

Župan: »Vi se torej potegujete za službo nočnega čuvaja pri meni? Prav za prav ste za ta posel že prestari.«
Prosilec: »Saj ponoči nihče ne vidi.«

Katehet: »Ko sta bila Adam in Eva izgnana iz raja, kaj jima je rekel Gospod?« Pavlek (s povzdignjeno pestjo):